

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 32/2019
14.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.602/19 од 30.10.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 29-Пр.бр.62287/17 од 22.05.2018.године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.602/19 од 30.10.2019. године, те се **ПРЕИНАЧАВА** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Београду 29-Пр.бр.62287/17 од 22.05.2018.године, тако што Врховни касациони суд окривљену АА из ..., са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 250 став 1. тачка 1) Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

да је:

„као власник путничког возила ... којим је дана 15.11.2016.године у 17,44 часова учињен прекршај детектован путем уређаја за утврђивање прекршаја у саобраћају (видео надзор), није непосредно или у писаној форми у остављеном року од 8 (осам) дана од дана пријема позива 10.03.2017.године, полицијском службенику УСП-а ПУ за град Београд доставила податке о идентитету лица које је управљало возилом“

-чиме би учинила прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, поступивши противно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Београду 29-Пр.бр.62287/17 од 22.05.2018.године, ставом првим изреке усвојен је споразум о признању прекршаја закључен између овлашћеног подносиоца захтева МУП РС, ПУ за град

Београд у чије име је поступало овлашћено службено лице, полицијски службеник Гордана Стојилковић Тодоровић, са једне стране и окривљена АА из ..., са друге стране, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који се окривљена терети захтевом за покретање прекршајног поступка број 4-145-06221/127 од 27.06.2017.године. Ставом другим изреке пресуде окривљена АА оглашена је одговорном да је као власник путничког возила ... којим је дана 15.11.2016.године у 17,44 часова учињен прекршај детектован путем уређаја за утврђивање прекршаја у саобраћају (видео надзор) није непосредно или писаној форми у остављеном року од 8 дана од дана пријема позива 10.03.2017.године полицијском службенику УСП-а ПУ за град Београд доставила податке о идентитету лица које је управљало возилом, чиме је учинила прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је поступила противно одредби члана 247. став 1. истог закона. Наведеном пресудом окривљена АА осуђена је на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне. Обавезана је и на трошкове прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.602/19 од 30.10.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачке 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду 29-Пр.бр.62287/17 од 22.05.2018.године, тако што ће окривљену АА ослободити одговорности да је извршила прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одредити да трошкови прекршајног поступка падну на терет прекршајног суда у Београду, у смислу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Републички јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да је предметни прекршај због којег је окривљена оглашена одговорном правноснажном пресудом декриминализован, те је доношењем пресуде Прекршајног суда у Београду 29-Пр.бр.62287/17 од 22.05.2018.године учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресудом Прекршајног суда у Београду 29-Пр.бр.62287/17 од 22.05.2018.године окривљена АА оглашена одговорном због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је према чињеничном опису прекршаја из изреке побијане пресуде учинила тако што је „као власник путничког возила ... којим је дана 15.11.2016.године у 17,44 часова учињен прекршај детектован путем уређаја

за утврђивање прекршаја у саобраћају (видео надзор), није непосредно или у писаној форми у остављеном року од 8 (осам) дана од дана пријема позива 10.03.2017.године, полицијском службенику УСП-а ПУ за град Београд доставила податке о идентитету лица које је управљало возилом“ и осуђена на новчану казну у износу од 15.000,00 динара.

По налажењу Врховног касационог суда основано се поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаном правноснажном пресудом повређен закон на штету окривљене АА и да је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, обзиром да није правилно примењена одредба члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно у конкретном случају није примењен закон који је најблажи по окривљену.

У време извршења прекршаја који је окривљеној стављен на терет (као и подношења захтева за покретање прекршајног поступка дана 04.07.2017.године), радња окривљене (није непосредно или у писаној форми у остављеном року од 8 дана од дана пријема позива доставила податке о идентитету лица које је управљало возилом чиме је поступила противно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима), била је санкционисана одредбом члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, која је прописивала да ће се новчаном казном од 15.000,00 до 30.000,00 динара или казном затвора у трајању до 30 дана казнити за прекршај лице које поступи супротно одредби члана 247. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

У току вођења прекршајног поступка, а пре закључења споразума о признању прекршаја, дана 23.04.2018.године и пре доношења побијане пресуде дана 22.05.2018. године, донет је Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављен у „Службењном гласнику РС“ бр. 24/18 дана 26.03.2018.године, који је ступио на снагу дана 03.04.2018.године. Наведеним изменама и допунама закона у члану 149. брисана је тачка 75. став 1. члана 331. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а чланом 148. у целости је мењан члан 330. закона, којим је сада у ставу 1. тачка 23. прописано да ће се казном затвора од најмање 15 дана или новчаном казном од 100.000,00 до 120.000,00 динара казнити за прекршај возач који поступи супротно члану 247. став 1. и 2. Наведеном изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима, и то чланом 330. став 1. тачка 23. санкционисан је возач који је поступио супротно одредби члана 247. став 1. и 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Након ове измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима донет је и нови Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 41/18, а који је ступио на снагу 01.06.2018.године, а којим је у члану 5. истог закона прописано да се у члану 330. став 1. иза речи:“возач који“ мењају речима „возач или лице које“.

Код овакве околности, да је у конкретном случају поднет захтев за покретање прекршајног поступка против окривљене као власника возила, а не као возача возила, то радња окривљене за коју се терети изреком правноснажне пресуде није била прописана као прекршај Законом о изменама и допунама

Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеног у „Службеном гласнику РС“ бр. 24/18“ дана 26.03.2018.године, у периоду од 03.04.2018.године, од када је закон ступио на снагу до измена и допуна закона објављених у „Службеном гласнику РС“ бр. 41/18 од 31.05.2018.године, који је ступио на снагу 01.06.2018.године.

Сходно наведеном, у периоду од 03.04.2018.године до 01.06.2018.године радња која је окривљеној стављена на терет није била прекршај, јер законодавац у овом периоду није инкриминисао прекршај за власника возила, односно исти је био инкриминисан само за возача путничког возила, тако да је у том периоду важења закона по ставу Врховног касационог суда предметни прекршај декриминализован, а што основано Републички јавни тужилац истиче у поднетом захтеву.

Одредбом члана 2. Закона о прекршајима прописано је да је прекршај противправно дело које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај и за које је прописана прекршајна санкција.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја који је окривљеној стављен на терет закон измењен више пута и како је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018.године, које су ступиле на снагу 03.04.2018.године и биле на снази до 01.06.2018. године, предметни прекршај за који се окривљена терети био декриминализован, то противправно дело за које је окривљена оглашена одговорном није прекршај из којих разлога је Врховни касациони суд усвојио захтев Републичког јавног тужиоца и на основу члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима донео пресуду којом окривљену ослобађа одговорности, јер дело за које се терети није прекршај.

Налазећи из изнетих разлога да је поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је усвојио поднети захтев и у смислу члана 287. став 4. у вези члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима преиначио правноснажну пресуду и окривљену АА ослободио одговорности за прекршај из члана 331 став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На основу напред наведеног, Врховни касациони суд је у смислу члана 141. став 2. у вези члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима у погледу трошкова прекршајног поступка одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић